

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2012

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drepcredincioșilor creștini
ai Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite, Har, Milă și Pace de la **Hristos Domnul Cel Înviat**,
iar de la noi părintească dragoste și arhierești binecuvântări.

Hristos a Înviat!

“...Vă aduc aminte, fraților, Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o - dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar. Căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie...” (I Corinteni 15:1-8)

Iubiți credincioși,

Ce bucurie nemărginită umple inimile noastre în această zi glorioasă când ne alăturăm lui Petru, celor doisprezece, celor 500, lui Iacob, tuturor Apostolilor, lui Pavel și tuturor credincioșilor creștini ortodocși care, de-a lungul veacurilor, prin viețile lor au adus mărturie acestui adevăr, că Iisus Hristos, Domnul, Dumnezeu și Mântuitorul nostru a înviat din morți. Este cea mai mare dintre bucuriile noastre, pentru că El a luat firea noastră omenească cea căzută, a înnoit-o și a ridicat-o la starea de mărire de-a dreapta Tatălui! Din acest loc de onoare, El dă posibilitatea întregii umanități să fie partașă acestei naturi omenești reînnoite, în care vom putea trăi fără de sfârșit în veacul ce va să vină.

Sf. Ioan Teologul ne amintește că Hristos a murit pentru păcatele noastre, pentru noi! “...dacă va păcătui cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru păcatele noastre, ci și pentru ale lumii întregi.” (I Ioan 2:1-2). Pentru că a ridicat păcatul lumii și prin acesta a distrus boldul fricii de moarte, ne-a izbăvit viețile noastre personale și de aceea noi trebuie să propovăduim aceasta “lumii întregi”, pentru ca întreaga lume să poată mulțumi lui Dumnezeu pentru iubirea Sa față de oameni. Această dragoste pentru întreaga omenire este izbăvirea de păcat și prin aceasta distrugerea morții, însă și darul vieții veșnice în Hristos.

Cel mai probabil, Sf. Pavel a scris această scrisoare către Corinteni aproape de data Paștelui din anul 57 A.D. Noua comunitate din Corint făcea față cu greu presiunilor societății grecești păgâne în mijlocul căreia trăia și care nu era pregătită să creadă într-un Mântuitor care fusese răstignit pe cruce, dar care era proclamat acum ca fiind din nou în viață. Cine mai auzise așa ceva?

Sf. Pavel reamintește noilor credincioși cu claritate: Hristos Mântuitorul a fost văzut viu de o mulțime de persoane după ce mai înainte fusese văzut mort pe cruce de către cei mai mulți dintre ei. Ei au auzit vestea în orașul Ierusalim că Mântuitorul a murit pe cruce; că a fost dat jos de pe lemn în văzul soldaților romani și îngropat de către câțiva ucenici printr-un decret al lui Pilat din Pont. (Matei 27:45-60). Aceasta credeau Corinteni, dar aveau nevoie să-și întărească viețile lor în credința în Vestea cea Bună, în Evanghelie, chiar dacă o primiseră de la Sf. Pavel însuși, pentru că societatea în care trăiau nu era receptivă la Evanghelie și renunțau la noua credință în Domnul Hristos datorită societății necredincioase din jurul lor. “Păziți-vă pe voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină,” ne îndeamnă Sf. Ioan Evanghelistul (II Ioan 8).

Sf. Ioan Gură de Aur ne amintește că Domnul nostru Iisus Hristos a murit ca om cu adevărat, o moarte nu datorită păcatului, ci numai o moarte a trupului; iar îngroparea și învierea au fost ale aceluiași trup (Omiliile la Epistola către Corinteni a Sf. Pavel 38:4). Sf. Petru scrie: “Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie...” (I Petru 1:3). Comentând această Epistolă, Sf. Clement Alexandrinul spune: “Dacă Dumnezeu ne-a creat la început din materie, Tatăl Domnului nostru ne-a recreat mai apoi într-o viață mai bună.” (Comentarii).

AS©a precum un copil are nevoie de grija și dragostea părintească, și câteodată, are nevoie de disciplină, tot astfel și noua comunitate din Corint a avut nevoie de atenția Sf. Ap. Pavel, așa cum și noi avem nevoie de ea astăzi. Cuvintele Sf. Ap. Pavel ne amintesc că “credința în orice altceva nu ne va conduce la ceva.” (I Corinteni 15:2). De aceea Sf. Ioan Gură de Aur afirmă în omiliile sale la această Epistolă: Corinteni nu aveau nevoie să învețe ceva nou; trebuia să li se amintească ceea ce era deja în inimile lor, să fie îndemnați să trăiască astfel. Hristos însuși a amintit Ucenicilor după învierea Sa: “...Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos și așa să învieze din morți a treia zi.” (Luca 24: 44-46)

Ce este ceea ce trebuie crezut exact așa cum Sf. Pavel le-a predicat Corintenilor? Că Hristos cel răstignit a fost ridicat la viață în cea de-a treia zi și că S-a arătat multora. Acum, ni se amintește acest eveniment, această moarte și înviere, care se întâmplaseră doar cu câteva decenii înainte. Sf. Ap. Pavel cunoștea personal pe mulți dintre martorii învierii lui Hristos, tot așa cum era el însuși martor al arătării lui Hristos către dânsul. Apostolul neamurilor îndeamnă Corinteni să păstreze ceea ce au învățat pe cale orală de la el și ceea ce le-a scris mai târziu. În Ortodoxie, aceste două tradiții sunt una și aceeași: tradiția orală și cea scrisă; tradiția, însemnând ceea ce este încredințat altora prin vorbă și prin scris. Înainte ca Scriptura să fie scrisă, Evanghelia a fost predicată oral.

În cea de-a doua Epistolă către Corinteni, Sf. Pavel îi invită: *“Mulțumire fie adusă deci lui Dumnezeu, Celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și descoperă prin noi, în tot locul, mireasma cunoștinței Sale! Pentru că suntem lui Dumnezeu bună mireasmă a lui Hristos între cei ce se mântuiesc și între cei ce pier; Unora, adică, mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață.”* (2 Corinteni 2:14-16) și noi suntem dintre cei care “împrăștie mireasma”, bucuria cunoștinței de Hristos peste tot în societatea în mijlocul căreia trăim.

Sf. Chiril al Ierusalimului vede imparțial această listă citată de Sf. Ap. Pavel, a acelora cărora Hristos le-a apărut. El spune: “Dacă nu crezi într-un martor, atunci crede în doisprezece și dacă nu crezi în doisprezece, atunci crede în cinci sute”. “Apoi, spune el, este martor Iacob, ruda Domnului, primul Episcop al Ierusalimului, despre care poți să spui că e părtinitor, dar ce vom zice de Pavel, care a spus: Mi-a apărut mie, care eram dușmanul Trupului Său, al celor ce credeau.” (Cateheze 14:22).

Iubiți credincioși,

Ca și Corinteni, noi trăim în mijlocul unei societăți necredincioase, o societate agnostică și ateistă. Este greu celor care trăiesc astăzi să creadă că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu “Care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși...” (I Timotei 1:15); că El a murit cu trupul pe cruce pentru a omorî puterea păcatului care este moartea; că același trup, născut din Sfânta Fecioară Maria, a fost luat de pe lemnul crucii care este noul copac al vieții, a fost pregătit pentru înmormântare cu miruri și așezat într-un mormânt nou.

Până acum societatea nu vrea să considere că: Hristos a Înviat, că S-a arătat altora, că timp de patruzeci de zile a deschis mințile Ucenicilor Săi pentru a înțelege Scripturile scrise înainte de venirea Sa și i-a iluminat ca să înțeleagă cum El le-a împlinit; și că, S-a înălțat la ceruri în prezența Apostolilor Săi. Toate aceste evenimente, societatea de astăzi, nu vrea să le accepte. Nu vrea să le accepte, pentru că ar însemna transformarea unei inimi de piatră, într-una din carne și umilință, plină de dragoste pentru Dumnezeu și pentru aproapele. Ar însemna credința în iubirea lui Dumnezeu față de oameni, o iubire de neînchipuit pentru cei ale căror inimi nu sunt deschise către “Singurul Iubitor de oameni.”

Sf. Ioan Gură de Aur, marele predicator, ne încurajează astfel: “Trebuie să trăim pentru Hristos, nu numai pentru că îi aparținem, nu numai pentru că El a murit pentru noi, și nu numai pentru că a înviat pentru noi. Trebuie să trăim pentru El, pentru că am fost transformați. Acum avem o viață nouă. (Omiliile la Epistola către Corinteni a Sf. Ap. Pavel 11:4)

Ca și Corinteni, care cunoșteau învățătura Evangheliei, a Veștii celei Bune, și noi avem nevoie să ne reamintim de ea, să fim întăriți în ea și să trăim viețile noastre în ea, așa precum Sf. Ioan Gură de Aur ne îndeamnă (Omiliile la Epistola către Corinteni a Sf. Ap. Pavel 38:2). Sf. Chiril al Ierusalimului în Catehezele sale, explică care este această viață nouă: “Acum viața care este cu adevărat viață este Dumnezeu Tatăl, izvorul vieții, care revarsă darurile Sale cele cerești peste toate făpturile Sale prin Fiul și în Sfântul Duh; și binecuvântările vieții veșnice sunt cu credincioșie promise chiar și nouă oamenilor, prin dragostea Sa față de noi. Nu trebuie să fie nici o îndoială asupra acestei posibilități. Noi trebuie să credem, pentru că mințile noastre trebuie să fie concentrate asupra puterii Sale, nu asupra slăbiciunii noastre. Pentru că orice este cu puțință la Dumnezeu, și pentru că viața veșnică este nu numai posibilă, dar și ținta vieții noastre..., iar Pavel spune: ‘și așa vom fi de-a pururea cu Domnul...’ ceea ce înseamnă viața veșnică” (Cateheze 18:29).

De aceea, îndemnul Sf. Ap. Pavel către Corinteni este de cea mai mare importanță pentru noi: “să credem în ceea ce ni s-a predicat...”, și să citim ceea ce este în “acordanță cu Scripturile”, adică, în acord cu ceea ce s-a predicat și s-a scris, că Hristos a Înviat, că Hristos S-a Înălțat, că Hristos trăiește și va veni din nou. Atunci, și noi vom învia, ne vom înălța și vom continua existența noastră în viața ce va să vie.

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat!

Cu dragoste frățească și binecuvântări arhieresti către cei de aproape și către cei de departe,

+ Nathaniel

+ NATHANIEL

Din milostivirea lui Dumnezeu,

Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America